

liteten sådan, at hvis man kan konstatere, at ligningen ikke er effektiv nok i en kommune, har Told og Skat mulighed for at overtage den.

Så vi er med et meget langt stykke af vejen i retning af at sikre en bedre kvalitet, men vi synes, det er skrup hamrende forkert at starte med at ødelægge alle de selskabsligningsafdelinger, der er i Danmark, og ikke mindst alle dem, der fungerer ganske glimrende, og det er det, man gør med det her.

Men hr. Jacob Buksti ved jo ikke noget om, hvordan en kommune ser ud indefra, og i det hele taget mangler der praktikere inden for det parti, hr. Jacob Buksti kommer fra, for det er altså sådan, at den form for udlicitering, som foreslås her, ikke er den samme, som når man udliciterer rengøring.

Når kommunen skal byde på Told og Skats udliciteringsopgave, er det ikke sådan, at hvis den ikke får opgaven, kan den bruge skatterevisoren i den tekniske forvaltning. Næ, så står kommunen tilbage med en specialist, som jo kun kan bruges til skat, og det vil sige, at den så bagefter bliver nødt til at afskedige den pågældende, og det er ikke en rimelig personalepolitik. Hvis man derimod byder på en rengøringsopgave, så skal den, der ikke gør rent det ene sted, gøre rent et andet sted, og det er en helt anden situation.

Og derfor er det klart, at det er fornuftigt, når Kommunernes Landsforening siger, at kommunerne selvfølgelig ikke vil gå ind i at byde på opgaverne under de her forudsætninger, for det er en hån over for de ansatte og vil give dem en usikkerhed, som er urimelig.

Må jeg så i øvrigt bare fortælle hr. Jacob Buksti, at i min egen kommune er det altså sådan, at vi har en tryghedsaftale for samtlige ansatte, og at vi ikke afskediger i forbindelse med omlægninger.

Formanden:

Så er der korte bemærkninger til hr. Jacob Buksti fra hr. Flemming Hansen og fra fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg har en ordførertale senere, men jeg synes ikke, hr. Jacob Buksti skal slippe godt fra at sige, at Det Konservative Folkeparti ikke vil forhandle om denne sag.

Vi ville ingenting, sagde hr. Jacob Buksti, men det må komme af en meget dårlig hukom-

melse hos hr. Jacob Buksti, for jeg sagde netop, at den konservative folketingsgruppe er indstillet på at forhandle, at vi gerne vil forhandle om f.eks. de store virksomheder, og at vi endda finder det rimeligt, at de store virksomheder, de børsnoterede og internationalt relaterede selskaber, bliver behandlet hos Told og Skat.

Det sagde vi faktisk, og derfor er det helt urimeligt, at hr. Jacob Buksti siger, at vi ikke vil noget. Og jeg skal senere i min ordførertale komme tilbage til, hvad det er, vi gerne vil. For naturligvis vil vi gerne forhandle, og naturligvis kommer vi til forhandling, når regeringen kalder, og det tror jeg også andre ordførere i salen vil kunne bekræfte. Så at stille sig herop og sige, at vi ikke vil noget, er ikke rimeligt.

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold for en kort bemærkning – (*Indsigelse fra Elisabeth Arnold*) – det er hr. Jacob Buksti, der er ordfører, og derfor skal den korte bemærkning formuleres til hr. Jacob Buksti.

Godt, så svarer hr. Jacob Buksti på de to korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg må fortsat konstatere, at denne her debat er fuldstændig utrolig, for det er åbenbart sådan, at uanset hvad man siger, opfattes det som noget andet. Og jeg kan jo ikke konkurrere med hr. Peter Brixtofte med hensyn til kommunal indsigt, det skal jeg gerne medgive; men uden at genere hr. Peter Brixtofte og andre kommunalfolk, som også måtte være til stede her i salen, kan jeg jo godt have den formodning, at de somme tider kan få så stor kommunal indsigt, at de også kommer til at være bærere af kommunale interesser.

Og både når det drejer sig om Venstres ordfører, hr. Peter Brixtofte, og når det drejer sig om hr. Flemming Hansen, må jeg jo sige, at vi faktisk har noteret os, at både Venstre og De Konservative er indstillede på forhandlinger. Og det fremgår også af den pressemeddelelse, som skatteministeren har udsendt den 12. december, at de fortsat vil blive inviteret til forhandlinger i januar.

Men det, som er det afgørende – og det var det, som jeg under førstebehandlingen forsøgte at få et klart svar på, men som jeg ikke fik, som jeg i bedste fald fik en benægtelse af – var, om man kunne støtte det overordnede formål med loven, nemlig en overflytning af ansvaret for